

βρομόξυλο

βρομόξυλο, το, ουσ. [<βρομο- + ξύλο], ο άγριος ξυλοδαρμός: «με τις βλακείες που έκανε, το χρειαζόταν το βρομόξυλο»·

- του δίνω βρομόξυλο ή του δίνω ένα βρομόξυλο, βλ. φρ. του ρίχνω βρομόξυλο·

- του πατώ βρομόξυλο ή του πατώ ένα βρομόξυλο, βλ. φρ. του ρίχνω βρομόξυλο·

- του ρίχνω βρομόξυλο ή του ρίχνω ένα βρομόξυλο, τον δέρνω άγρια, τον ξυλοκοπώ: «αφού δεν έπαιρνε από λόγια, του 'ριξα κι εγώ ένα βρομόξυλο μήπως και συμμορφωθεί»·

- του τραβώ βρομόξυλο ή του τραβώ ένα βρομόξυλο, βλ. φρ. του ρίχνω βρομόξυλο·

- τρώω βρομόξυλο ή τρώω ένα βρομόξυλο, με δέρνουν άγρια, με ξυλοκοπούν: «πήγα να του κάνω τον νταή, αλλά έφαγα τέτοιο βρομόξυλο, που πονάει όλο μου το κορμί».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας